

Universitätsbibliothek Paderborn

**Illvstrissimi Viri Petri De Marca Archiepiscopi Parisiensis
Dissertationvm De Concordia Sacerdotii Et Imperii, Sev
De Libertatibvs Ecclesiæ Gallicanæ, Libri Octo**

Marca, Pierre de

Parisiis, 1669

I. Ludovicus Pius Imperator in integrum restituit electionum formam.
Notatus Ansegisus Abbas, qui leges Capitularium confudit.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15617

nem addidit de suo. Patriciatus collatio adegit illum ut, quantum fieri posset, rem promoveret ad exordia regni Carolini. Potuisse ponere synodum in primo adventu Caroli. Sed Ticinum tunc obsecrum erat, nondum captum. Porro juxta Leonis verba concessæ fuerant electiones Carolo Regi Francorum & Longobardorum. Quare expectandum fuit tempus adepti regni Italæ, post dictionem Ticini & Desiderij Regis. Itaque ut omnia congruerent, commentus est secundum Caroli adventum post Papiam captam. Habitam quoque synodum ab Adriano scripsit, ex eodem Leonis rescripto, quod integrum extat apud Theodoricum Nihenum; licet mentio synodi desit apud Gratiani compendium. Quod autem Sigibertus addit de numero Episcoporum & Abbatum, necesse est ut è penu sua depromperit, volens synodo auctoritatem quandam ex illo numero centum quinquaginta trium Episcoporum & Abbatum addere. Sed de Leonis constitutione ejusque sententia dicendum erit suo loco, cùm ex verbis ejus investiturarum episcopalium usus manaverit.

C A P V T X I I I .

Synopsis.

I. Ludovicus Pius Imperator in integrum restituit electionum formam. Notatus Ansegisus Abbas, qui leges Capitularium confudit.

II. Oppressa enim antea erat electionum libertas. E proprio clero eligi debere Episcopos constituit, & absque pecunia datione. Olim lege generali Episcopi elegabantur è clericis diocesis. Curia placitum.

III. Leo primus precipit ut ex Presbyteris ejusdem Ecclesia, vel ex Diaconis, Episcopus eligatur. Subdiaconos quoque eligi permisit Urbanus secundus, itemque Innocentius tertius. Presbyteros quoque rusticarum paraciarum eligi posse docet Ludovicus Pius.

IV. Tum precipit ut electiones in futurum peraganter absque datione munera. Quod anlam precipue recipit, que pretio plerunque sacerdotia addicebat. Probatus ex Gregorio Turonensi.

V. Veteres illam sacerdotiorum nundinationem severissime prohibuerunt.

VI. Sub pretio enim redigi non debet gratia qua vendi non potest; ut inquit Concilium Chalcedonense. Illa tempestate xeraria completestatur electionem personæ & consecrationem & in Ecclesia certa institutionem. Explicatus canon Chalcedonensis. Vnde commercium vendorum sacerdotiorum, simoniaca habens dicta est à Gregorio magno.

VII. Electionem & ordinationem obnoxias esse crimini simonis probatur auctoritate Leonis Imperatoris.

VIII. Iustinianus quoque venalitatem suffragorum in electionibus & ordinationibus prohibuit. Usus tamen enchyronisticorum approbavit. Explicatur ejus Novella. Notatus Gotofredus I. C.

IX. Clerici pro insinuacione persolvebant empan-

stica. Iustinianus explicatus in Novella 56.

X. Auctoritate Gregorii magni vetuum est ne quid ordinatoribus aut (lericis ministrantibus daretur pro ordinatione, neque Notariis ob traditionem chartarum.

XI. Florentini Iurisconsulti publici olim docuerunt Prabendas vendi posse absque simonia. Sed Summi Pontificum decretis jugulata est sententia illa.

XII. Avo Caroli magni, Presbyteri sine titulo ordinati, prelio comparabant Ecclesiæ. Quæ audacia reprobatur fuit in Concilio Turonensi.

ADDITIO. Item mendaciam caput A multis. ex parte etate & qualit. ordin. Subdiaconos quoque ad episcopatum eligi posse prouinciavit Urbanus secundus in Concilio Beneventano. Notatur Correiores Romanos, qui hanc Beneventanam synodum interpretantur de ea qua sub Victore tertio habita est. Eduntur acta Concilii Beneventani sub Urbano secundo habiti.

I. Post propagaram feliciter per diversas provincias viaticibus Caroli armis Christianam fidem, & constitutam in plerisque capitibus ecclesiasticam disciplinam, Ludovicus Imp. ejus filius in exordio regni obscuratam vel potius extinctam electionum formam, pertinentibus Episcopis, in integrum restituit. Quod ille praefitit anno DCCCXVI. edicto suo quod Aquilgrani editid post habitam eo loco celeberrimam Episcoporum synodum, nuncupavitque Capitulare, usitato illa ætate vocabulo, eò quod decisiones illo comprehensa per capita sive capitula digesta essent. Confuderebat Ansegisus Abbas, qui quatuor libros Capitularium collegit, hoc Ludovici Capitulare cum alio quod Aquilgrani editum fuerat à Carolo anno septingentesimo octuagesimo nono. Sed ista discrevit subtiliter vir eruditissimus Iacobus Sirmundus tomo secundo Conciliorum Galliae. Quæ distinctio magnam lucem adfert iis quæ de electionibus à Carolo neglectis superius disputata sunt & postea dicentur.

Ludovicus itaque capite tertio Capitularis, quod est caput octuagesimum quintum libri primi Capitularium, precibus Episcoporum exoratus, seu, ut ille loquitur, ordini ecclesiastico assentiens, electionum veterem usum restauravit: *Sacrorum canonum non ignari, ut in Dei nomine sancta Ecclesia suo liberius potiretur honore, ad sensum ordinis ecclesiastico prebimus; ut scilicet Episcopi per electionem cleri & populi secundum statuta canonum de propria diaœci, remota personarum & munierum acceptione, ob vita meritum & sapientie donum elegantur, ut verbo & exemplo sibi subjectis usquequaque prodeſe valeant.*

II. Oppressam antea fuisse significat electionum libertatem. Quippe quod hic decernit, id agere se profitetur ut Ecclesia suo liberius potiretur honore. At vero non solam votorum libertatem restituit, sed etiam

Ecc iii